

РЕШЕНИЕ

№ 27561

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав,** в публично заседание на 02.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10173** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 - 285 от Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на К. Р. К., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора-С., чрез адв. С. И.-САК, срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) с искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 000 лв., изразяващи се в страх, страдание, чувство на малоценност, дискомфорт, главоболие, липса на сън и апетит за храна, изтезание, жестоко нечовешко и унижително отношение на човешкото му достойнство, в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия упражнени срещу него от служители на ГДИН, свързани с незаконосъобразни условия на живот, за периода от 21.06.20г. до 21.06.24 г., ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 21.06.24 г. до окончателното изплащане на сумата.

С исковата молба се поддържа, че през периода от 21.06.20 г. до 21.06.24 г. жалбоподателят изтърпявал наказание лишаване от свобода в седма, девета, пета и втора групи, за различен период от време. Условията в тези четири групи били идентични и не отговаряли на законоустановените, в които трябвало да бъде настанен, за да изтърпи наказанието си, тъй като липсвали необходимите хигиенно санитарни условия за подържане на физическото и психическото му здраве. Бил поставен при

нечовешки и унизителни условия за живот в спалните помещения, защото те били пълни с дървеници, които двадесет и четири часа в денонощието го хапели, лазели върху него и не му давали възможност да спи. Предвид това иска съдът да осъди ответника да му заплати претендираната сума, ведно с лихвата до окончателното ѝ изплащане.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. И.. Адвокат И. счита, че основателността на претенцията се подкрепя от събраните по делото гласни и писмени доказателства, които ответната страна не е оспорила и не е представила доказателства, оборващи установеното наличие на дървеници, хлебарки, други паразити и тяхното нетретиране по надлежния начин. Именно за това е предоставила доказателството-разпореждане, направено в писмо от ГДИН с дата 12.06.2017 г. с рег. № 5631, издадено от ГДИН, в което изрично е указан 10-дневен период за третиране на помещенията с професионални средства и препарати от професионална фирма. Това разпореждане ответникът не е контролирал и не спазил, което било видно от резултатите, а те били непрекъснато увеличаване популацията на дървеници. В тази връзка иска съдът след като се съобрази с гласните доказателства, които са събрани в днешното съдебно заседание, представените писмени доказателства да присъди обезщетението, което е претендирано в пълен размер, тъй като го счита за справедливо. Претендира разноски, за което представя молба и списък.

Ответникът Главен директор на ГД „ИН“ – редовно призован, се представлява се от юрк. Г.. Юрисконсулт Г. твърди, че не може да приложи допълнително доказателствен материал, с оглед самите обработки на спалните помещения, общите пространства и части, общите бани, как точно и с какъв препарат се обработват и заявява, че се спазват всички предписания, издадени от страна на ГДИН. Пръскането се осъществява от служители на затвора доколкото има информация. Не може да вземе отношение по химическата структура на веществата, тъй като защитата твърдяла, че е вода, не било вода, защото, ако не се третират пространствата всеки един затворник трябва да депозира искова молба. Това са над 1000 пребиваващи, а в случая не са налице 1000 бр. депозирани искиви молби. Представеното и прието по делото медицинско становище доказвало по категоричен начин, че не се касае за причинно-следствена връзка, която защитата изтъквала по повод липсата на обработка и по отношение на дезинфекция на съответните помещения. Лицето било прегледно, консултирано и имало становище на д-р Т.. Моли за срок за писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор Кайнакчиева. Прокурорът счита, че в конкретния случай от разпита на четиримата свидетели се установяват едни преувеличени твърдения, каквито съдът при проста човешка логика няма как да не съзре. В конкретния случай свидетелите също водели други производства срещу ГДИН, в които твърдят същите неимуществени вреди, а именно, че са били ухапвани от дървеници, съответно взаимно си свидетелствали и това счита, че следва да бъде отчетено от съда. Моли да се прецизират показанията, които се дават от заинтересовани лица. Счита, че по делото не са установени такива ухапвания, зачервявания и рани, каквито се твърдят. Всичко е изключително преувеличено. Отделно от това, процесуалният представител на ищеца се позовал на една изключително стара, налична съдебна практика на Европейския съд за правата на

човека, която не отразявала настоящото положение в затвора. Свидетелите казали, че има дезинфекция, но сега какво е съдържанието никой не може да каже, но няма причина да бъде вода или нещо подобно. Не е сигурно дали свидетелите правели разлика между това, дали са дървеници или хлебарки, но дървениците не тичали по стените, те ходели по дърво, живели в дървото и начинът, по който е обзаведен затвора не давал възможност за такова развитие. В затвора пребивавали не само самите задържани, а имало и други лица. В крайна сметка не знае как избират кой да хапят. Хапели този, който е ишец по делото, а останалите нямали никакви оплаквания. Освен това видно от представените доказателства, през 2017 г. са третирали т.е. по-ефективно през този период от време, което било доказателство, че при необходимост се взимат мерки. Счита, че не липсва бездействие от страна ответника, каквото се твърди по делото. Счита, че не се доказва най-важното как и по какви причини ответникът не е взел мерки относно дезинфекция и дезинсекция на паразити в затвора. Счита, че периода, за който се твърди обезщетение от 21.06.21 до 21.06.24 г. не се доказва бездействие от страна на ответника да изпълни своите задължения. Моли съдът да постанови решение в този смисъл.

По делото са разпитани свидетелите А. Нирмал С., В. Г. Д., Е. Д. М. и Б. Т. Е..

Административен Съд С. - град, I отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира от фактическа страна следното:

Ишецът през периода от 21.06.20 г. до 21.06.24 г. изтърпявал наказание лишаване от свобода в седма, девета, пета и втора групи, за различен период от време. С исковата молба твърди, че условията в тези четири групи били идентични и не отговаряли на законоустановените, в които трябвало да бъде настанен, за да изтърпи наказанието си, тъй като липсвали необходимите хигиенно санитарни условия за подържане на физическото и психическото му здраве. Бил поставен при нечовешки и унижителни условия за живот в спалните помещения, защото те били пълни с дървеници, които двадесет и четири часа в денонощието го хапели, лазели върху него и не му давали възможност да спи.

Предвид тези твърдения ишецът е заведен на дерматолог на 23.06.2023 г., който е поставил диагноза с код по М.(специфична номенклатура на заболяванията използвана от НЗОК) L30.9 - дерматит, неуточнен, защото не е характерен само за ухапване от дървеници или други насекоми. На К. му е изписан медикамент- Бетазон гент, който подействал добре на ишеца. На 04.12.2023 г. ишецът е посетил медицинския център в затвора пожелал е да бъде записан за нова консултация с дерматолог, но е пожелал да получи само препарата ксилометазолин (капки за нос), който получавал редовно заради хроничен ринит, а не Бетазон гент. След тази дата К. входирал жалба в СГП, че в медицинската документация не било отбелязано, че той има алергия и затова целият бил в гнойни рани. На 12.12.23 г. ишецът е прегледан обстойно, но по крайниците и тялото му не са открити никакви гнойни рани, а само следи от разчесвания, тогава К. отново потвърдил, че препаратът, който е

противоалергичен, предписан му от дерматолога, му действа добре.

К. К. изпратил сигнал до СГП, в който твърди, че без основание не му е оказана медицинска помощ и не е регистриран в журнала в медицинския пункт при Затвора-С..

По повод твърденията на осъденото лице е извършена проверка по реда на надзора в мястото за лишаване от свобода и е установено, че лишеният от свобода К. Р. К. е консултиран със специалист дерматолог на 23.06.2023г. с оплаквания, характерни за заболяването „контактен дерматит“. Обривите и алергичните реакции при това заболяване могат да бъдат предизвикани от голям брой различни алергии - прах за пране, текстилни матери, насекоми, растения, дезинфектанти. В резултат на прегледа е изписан медикамент за локално приложение Бетазон трио. След прегледа, лишеният от свобода съобщил, че медикамента му действа добре и не е поискал медикамент отново. На 04.12.2023г, л.св. К. е посетил медицинския център в Затвора-С. и пожелал да бъде записан за нова консултация с дерматолог, но е пожелал да получи само препарата ксилометазолин /капки за нос/, които получава редовно заради хроничен ринит. На 12.12.2023г. е извършен обстоен преглед на л.св. К., като по крайниците и тялото не се констатира гнойни рани, а само следи от разчесвания. Лишеният от свободи потвърдил, че препаратът изписан му от дерматолога действа добре, показал тубата от медикамента, която не била изразходвана от месец май до този момент.

Проверката установила, че здравословното състояние на л.св. К. е обект на грижи от медицинския персонал на Затвора-С.. През 2022г. осъденото лице е конвоирано два пъти в условията на чл.135, ал.2 от ЗИНЗС на избран от него външен дентален специалист. На 26.10.2023г., лицето е конвоирано до специалист образна диагностика в 5-ма МБАЛ във връзка с холециститни оплаквания в условията на чл.135, ал.2 от ЗИНЗС и по същия повод е хоспитализиран в СБАЛЛС при Затвора-С..

Предвид гореизложеното, прокурорът счел, че не са извършени нарушения, които налагат намеса по реда на надзора в местата за лишаване от свобода.

Разпитаните свидетели дават почти идентични показания, като заявяват, че познават ищеца от 2015 г., с изключение на св. М., са били заедно настанени в спално помещение. Ищецът е показвал многобройни следи от ухапвания от дървеници, за които лично е казвал на охраната, че са получени вследствие нахапване от дървеници, като се образували множество рани по тялото, даже и на лицето. Той получавал кожен обрив, все едно от коприва. Казвал, че не може да спи. В неговата стая имало милиони дървеници които били навсякъде, като след една седмица ставали двойно повече. Цялата му стена представлявала едно кърваво петно, дрехите му смърдял на дървеници. Ходел при доктора и той му казал, че всички са така в затвора и дървениците не били негов проблем. Той не можел да спи и започнал да припадал и тази била причината да го махнат от работа. Той не можел да се справя. Припадал от изтощение. В повечето случаи когато пръскали, дървениците не умирали. Те ставали повече. Не знаели с какво пръскат, но не пръскали по начина, по който трябва да пръскат След всяко пръскане нито умирали дървениците, нито умирали хлебарките, т.е. тази отрова не била отровна. Първоначално пръскали един цивилни лица, след това започнал да пръска затворник от затвора. Пръскали с една пръскачка все едно пръска лозе. Идвали през повече от един месец. Питали с какъв препарат пръскат, но

не им казвали.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че в периода от 21.06.20г. до 21.06.24 г., на територията на Затвора – [населено място], е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни действия, бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” – юридическо лице към Министерството на правосъдието с териториални структури, включващи затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията” – чл. 12, ал. 3 ЗИНЗС.

Разгледана по същество исквата молба е неоснователна по следните съображения:

Материалноправната уредба на твърдяното право се съдържа в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, а след измененията в ЗИНЗС /ДВ бр. 13/ 2017г., в сила от 7.02.2017г./ и в чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3 – последната /разпоредба/ поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица. Основателността на предявения иск предполага установяване на следните материално-правни предпоставки: 1/ акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл. 3 ЗИНЗС; 2/ настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението, която се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС и 3/ причинна връзка между нарушението по чл. 3 ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат. Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от К. неимуществени вреди – страх, страдание, чувство на малоценност, дискомфорт, главоболие, липса на сън и апетит за храна, изтезание, жестоко нечовешко и унижително отношение на човешкото му достойнство, от проявите форми на нарушения на чл. 3 ЗИНЗС вр. чл. 3 КЗПЧОС: необезпаразитяване, съответно наличие на дървеници в помещението, в които е настанен.

Според чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. Прямо лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, във вътрешното законодателство това право е регламентирано с нормата на чл. 3 ЗИНЗС, предвиждаща, че осъдените не могат да бъдат подлагани на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода съответства насрещното административно задължение при изпълнение на наказанията да бъдат осигурени условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им - чл. 2, т. 3 ЗИНЗС. „Нечовешко” или „унижаващо” отношение предполага страдание или унижение, достигащи отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода според ЕСПЧ могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го

подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

Фактическо основание на предявения иск е недостатъчното обезпаразитяване на помещенията на Затвора – [населено място], обитавано от К. К.. Единственото твърдение на л. св. е свързано с наличие на дървеници, в резултата на което в периода от 21.06.20 г. до 21.06.24 г., ищецът не можел да спи и претърпял тежки болки и страдания, а именно: страх, страдание, чувство на малоценност, дискомфорт, главоболие, липса на сън и апетит за храна, изтезание, жестоко нечовешко и унижително отношение на човешкото му достойнство.

От представените писмени доказателства се установява, че за дератизация и дезинсекция на помещенията в затвора е определено лице, което осъществява дейността по напръскването с препарат, против дървеници и хлебарки.

Относно ефекта на борбата с инсекти, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) в § 243 от пилотното решение по делото Н. и др. срещу България от 27.01.2015 г. за условията в българските затвори, споменава, че затворническите власти трябва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите, по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна. В тази връзка, в настоящото съдебно производство стана ясно, че ответникът полага усилия за борба с наличието на дървеници и други вредители на територията на Затвора – [населено място].

На следващо място, видно от приложеното по делото писмо /л.40/, директорът на Медицински център към Затвора – [населено място] уведомява, че не отрича че К. Р. К. може да е бил хапан от дървеници, но той и останалите медицински специалисти отразявали в амбулаторната документация обективната находка която се наблюдава при пациента. К. бил прегледан от специалист дерматолог на 23.06.2023г. Колегата му дерматолог поставил диагноза с код по М.(специфична номенклатура на заболяванията използвана от НЗОК) L30.9 - дерматит, неуточнен (именно неуточнен , защото не е характерен само за ухапване от дървеници или други насекоми). И дори, високопрофилиран специалист по тези заболявания не бил отразил(Ухапване от дървеници) Срещу, ухапване от дървеници „ или друг вид насекоми не съществувало лечение. Човек можело да бъде ухапан от насекомо и в собствения си дом, а какво оставало за място в което пребивават хора с различни хигиенни навици. Срещу „ухапване от дървеници” и друг вид насекоми съществувала превенция в която се включват хигиенно епидемиологични мероприятия - като дезинсекция: напръскване на жилищните площи с химични препарати, такава процедура се извършвала периодично в помещенията в които пребивавал К.. На К. му бил изписан медикамент Бетазон гент и след прегледа той съобщил, че медикаментът му действал добре. К. не е искал този медикамент отново. На 04.12.2023г. е посетил медицинския център в затвора пожелал е да бъде записан за нова консултация с дерматолог, но е пожелал да получи само препарата ксилометазолин (капки за нос), който получавал редовно заради хроничен ринит, а не Бетазон гент.

След тази дата той входирал жалба в СГП, че в медицинската документация не било отбелязано „... **че той имал алергия и затова целият бил в гнойни**

рани...” На 12.12.23 г. бил прегледан обстойно. По крайниците и тялото му не били открити никакви гнойни рани, а само следи от разчесвания. К. отново потвърдил, че препаратът, който му е предписан от дерматолога „...му действал добре..”

Здравословното състояние на К. винаги било обект на грижи от медицинския персонал на затвора [населено място]. През 2022 г. бил конвоиран два пъти в условията на чл. 137 ал. 2 от ЗИНЗС на избран от него външен дентален специалист. На 26.10. 2023 г. бил конвоиран до специалист по образна диагностика в 5 та МБАЛ К. К. във връзка с холециститните му оплаквания в условията на чл.135 ал. 2 от ЗИНЗС. По същия повод бил и хоспитализиран в С. ЛС при затвора.

Личното му мнение, е че К. си отмъщава на администрацията на затвора защото на 08.11.2023г. му било наложено административно наказание : бил свален от работа и преместен в 5 група. В тази група пребивавали лишени от свобода с институционално поведение завели десетки административни дела срещу затвора.

Видно от писмо на /л.43/, с копие до Главен държавен здравен инспектор към МЗ, във връзка с жалбите на л.св. К. до МЗ, Главна дирекция „ИН“ е извършила проверка на място от здравния инспектор на сектор „Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода“, при която се установило, че в спалното помещение, където е настанен К. е подържано в добро хигиенно състояние, с осигурени миещи и дезинфекционни препарати. Констатирано е наличие на инсекти и съхранение на хранителни продукти, които до голяма степен благоприятствали размножаването на същите. По спалното бельо и матрака на осъдения не са забелязани следи от дървеници и техните екскременти. ДДД мероприятия се извършват по график, описан в протоколи за обработка. По повод оплакванията в спалното помещение е предписано да бъдат извършени извънредни обработки.

Съдът кредитира представеното от адв. И. предписание № 5631/12.06.17 г., но то по никакъв начин не променя установената по делото фактическа обстановка и не се доказва от събраните по делото доказателства, че предписанието не е изпълнявано.

Предвид това ищецът не е ангажирал доказателства във връзка с твърденията за субективните му емоционални преживявания, водещи до страдание. В тази насока няма представени писмени доказателства, нито годни свидетелки показания, защото свидетелите са заинтересовани от изхода на делото, тъй като всички са завели дела срещу ответника на същото основание и свидетелстват едни на други , а дори и наличните свидетелски показания да бяха вследствие на преки наблюдения, то те не биха кореспондирали с останалите събрани по делото доказателства, тъй като липсва медицинска документация, доказваща основното твърдение на К. за ухапвания от дървеници, вследствие на които е изпитал неблагоприятни емоции, описани като страх, страдание, чувство на малоценност, дискомфорт, главоболие, липса на сън и апетит за храна, изтезание, жестоко нечовешко и унижително отношение на човешкото му достойнство.

Макар по делото да се установява, че мерките срещу дървениците в Затвора – [населено място] не са достатъчно ефективни, за да попадне в обхвата на

чл.3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧОС, Конвенцията), малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на този минимум е относителна и зависи от всички обстоятелства по делото. В случая това не се установява. При тази фактическа установеност настоящият състав приема, че не е осъществен съставът на чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС и твърденията на ищеца са опровергани от представените от ответника в хода на производството писмени доказателства. Те не се подкрепят и от показанията на разпитаните свидетели, които на осн. чл.172 ГПК, вр. с чл.144 АПК, вр. с чл.285, ал.1 ЗИНЗС, се преценяват от съда с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната им заинтересованост. Събраните писмени доказателства изхождат от длъжностни лица, издадени са при изпълнение на службата им, по установената форма и ред и съставляват доказателство за изложените в тях факти (чл. 179 ГПК, приложим субсидиарно). Субективните преживявания на ищеца – страх, страдание, чувство на малоценност, дискомфорт, главоболие, липса на сън и апетит за храна, са естествени в условията на изтърпяване на наказание. За да попадне задържането специално под чл. 3 от Конвенцията, страданието и унижението трябва да надхвърлят неизбежния елемент на страдание и унижение, свързани със самото лишаване от свобода. От изложеното следва изводът, че в конкретния случай не се установи наличие на незаконосъобразно действие или бездействие на ответника. Ищецът не е бил подложен на унижително и нечовешко отношение. В рамките на мястото за изтърпяване на наказание се търпят ограничения, свързани както със самото място, така и с режима и правилата на вътрешния ред, което обаче не е основание за ангажиране на безвиновната отговорност на държавата. Не са налице всички елементи от състава на законовата норма, а разминаването на посочените в исковата молба обстоятелства и събраните писмени доказателства обосновава несъстоятелността на твърденията, че в резултат на незаконосъобразни действия-бездействия са причинени неимуществени вреди на К., така както се претендира. При подобна фактическа обстановка сходни са изводите на съда в преобладаващата съдебна практика на ВАС, обективирана в решение № 8816 от 11.06.2019г., по адм.д. № 8828/2018г. на ВАС, решение № 1301 от 28.01.2020г. по адм.д. № 7337/2018г. на ВАС и др. Липсата на незаконосъобразни бездействия е достатъчно основание за отхвърляне на иска без да се изследват останалите елементи от отговорността на държавата по специалния закон, тъй като отсъствието на която и да е от кумулативно изискуемите предпоставки на законовия текст води до отхвърляне на исковите претенции като неоснователни. Въпреки това по делото не се установяват и другите две предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника. По изложените съображения искът като неоснователен, следва да бъде отхвърлен. С оглед неоснователността на главния иск, неоснователна, предвид акцесорния ѝ характер, е и претенцията за лихва.

Воден от горното, Административен съд София – град, 54 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на К. Р. К., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора-С., чрез адв. С. И.-САК, срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) с искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 000 лв., изразяващи се в страх, страдание, чувство на малоценност, дискомфорт, главоболие, липса на сън и апетит за храна, изтезание, жестоко нечовешко и унижително отношение на човешкото му достойнство, в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия упражнени срещу него от служители на ГДИН, свързани с незаконосъобразни условия на живот, за периода от 21.06.20г. до 21.06.24 г., ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 21.06.24 г. до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Тричленен състав на Административен съд София град.